

De haven van Amsterdam schuift naar het westen. De voormalige Houthaven, gegraven in 1876, gelijk met het Noordzeekanaal, is over een aantal jaren een stadswijk met in elk geval een aantal spectaculaire gebouwen.

foto PETER ELENBAAS naast LAMBIEK BERENOS

Straks goed beschermd tegen Italiaanse kapiteins

De haven van Amsterdam wandelt al decennia in de richting van de Noordzee. Het havengebied ten oosten van het Centraal Station veranderde aan het eind van de vorige eeuw in tien jaar in woongebied en de komende jaren gebeurt hetzelfde, op wat kleinere schaal, aan de westzijde, rond de Oude Houthaven. De Silodam is over pakweg tien jaar nog het enige herkenningspunt. Hier staan de magnifieke bakstenen graansilo Korthals Altes – de Stenen Silo in de volksmond, gebouwd 1897 en rijksmonument sinds 1996 – en zijn betonnen broertje uit 1952. De Korthals Altes werd ontworpen door Jaap Klinkhamer, hoogleraar burgerlijke bouwkunde in Delft, en Dolf van Gendt (Concertgebouw, Stadschouwburg). De silo's zijn door renovatiearchitect André van Stigt knap verbouwd tot appartementencomplexen met ateliers en bedrijfsruimten.

Maar de pontsteiger, van het Distelwegveer en het Houthavenveer, zal een gedaanteverwisseling ondergaan, evenals het terrein ten westen van de steiger, waar nu nog tijdelijke studentenwoningen staan en de nogal permanente tijdelijke vestiging van het 4e Gymnasium.

Op de kop van de pontsteiger verrijst een appartementencomplex – let wel: luxe appartementen – van negentig meter hoog. In de bestuurlijke plannen wordt het gebouw vóór De Pontsteiger genoemd, maar de ontwerpers (Arons en Gelauff Architecten) noemen hun kolossale ontwerp zonder omwegen Golden Gate (en maar afwachten wat de Amsterdammers daarvan zullen maken). Negentig meter dus, en ongeveer even breed, in de vorm van de Arc de Triomphe, maar dan zonder boog en staande op een sokkel. Het woongebouw komt daarmee binnen op de lijst van vijftien hoogste gebouwen in Amsterdam, zo hoog als de UWV-toren bij Sloterdijk. Om het zaakje overleefd te houden, worden er betonnen pilen van 45 meter in de lengte en anderhalve meter doorsnede onder geslagen. Gouwe Keet, wier eer door forse dammen onder water zal worden beschermd tegen uit de koers gelopen Italiaanse zeekeupers en andere piraten, dankt haar naam aan het kleed van 'warme goudkleurige baksteen' waarin zij wordt gehuld, 'want er staan al norske gebouwen genoeg aan het IJ' (volgens de architecten).

Aan de landzijde komt op zeven brede pieren de wijk Houthaven: tweeduizend woningen in hoog- en laagbouw, de permanente vestiging van het 4e Gymnasium, een hotel en een zorginstelling (wat men daar in deze tijden ook mee mag bedoelen). Een tunnel onder een park zorgt voor verbinding met de Spaarndammerbuurt. Het grootste deel van de Spaarndammerbuurt zal dan alleen nog door lokaal verkeer worden gebruikt. Houthaven loopt vermoedelijk wel enige vertraging op door 'de crisis'. Het is dus nog onzeker wanneer het gebied, 'dat een rijke geschiedenis [kent] die doordrenkt is met water' (het stadsdeel West), zich zal hebben ontwikkeld 'tot een informele baksteenwereld met waterrijke stadswoningen'.

www.onbewolkt.nl
Het boek *Amsterdam onbewolkt* is te koop in de boekhandel en via shop.paroel.nl voor €32,50.

In het midden de Oude Houthaven met rechts de Silodam, in het midden de pontsteiger, links onder de Van Diemenstraat/Tanmenstraat, daarboven het gebied waar de nieuwe wijk moet komen.

De haven van Amsterdam wandelt al decennia in de richting van de Noordzee. Het havengebied ten oosten van het Centraal Station veranderde aan het eind van de vorige eeuw in tien jaar in woongebied en de komende jaren gebeurt hetzelfde, op wat kleinere schaal, aan de westzijde, rond de Oude Houthaven. De Silodam is over pakweg tien jaar nog het enige herkenningspunt. Hier staan de magnifieke bakstenen graansilo Korthals Altes – de Stenen Silo in de volksmond, gebouwd 1897 en rijksmonument sinds 1996 – en zijn betonnen broertje uit 1952. De Korthals Altes werd ontworpen door Jaap Klinkhamer, hoogleraar burgerlijke bouwkunde in Delft, en Dolf van Gendt (Concertgebouw, Stadschouwburg). De silo's zijn door renovatiearchitect André van Stigt knap verbouwd tot appartementencomplexen met ateliers en bedrijfsruimten.

Maar de pontsteiger, van het Distelwegveer en het Houthavenveer, zal een gedaanteverwisseling ondergaan, evenals het terrein ten westen van de steiger, waar nu nog tijdelijke studentenwoningen staan en de nogal permanente tijdelijke vestiging van het 4e Gymnasium.

Op de kop van de pontsteiger verrijst een appartementencomplex – let wel: luxe appartementen – van negentig meter hoog. In de bestuurlijke plannen wordt het gebouw vóór De Pontsteiger genoemd, maar de ontwerpers (Arons en Gelauff Architecten) noemen hun kolossale ontwerp zonder omwegen Golden Gate (en maar afwachten wat de Amsterdammers daarvan zullen maken). Negentig meter dus, en ongeveer even breed, in de vorm van de Arc de Triomphe, maar dan zonder boog en staande op een sokkel. Het woongebouw komt daarmee binnen op de lijst van vijftien hoogste gebouwen in Amsterdam, zo hoog als de UWV-toren bij Sloterdijk. Om het zaakje overleefd te houden, worden er betonnen pilen van 45 meter in de lengte en anderhalve meter doorsnede onder geslagen. Gouwe Keet, wier eer door forse dammen onder water zal worden beschermd tegen uit de koers gelopen Italiaanse zeekeupers en andere piraten, dankt haar naam aan het kleed van 'warme goudkleurige baksteen' waarin zij wordt gehuld, 'want er staan al norske gebouwen genoeg aan het IJ' (volgens de architecten).

Aan de landzijde komt op zeven brede pieren de wijk Houthaven: tweeduizend woningen in hoog- en laagbouw, de permanente vestiging van het 4e Gymnasium, een hotel en een zorginstelling (wat men daar in deze tijden ook mee mag bedoelen). Een tunnel onder een park zorgt voor verbinding met de Spaarndammerbuurt. Het grootste deel van de Spaarndammerbuurt zal dan alleen nog door lokaal verkeer worden gebruikt. Houthaven loopt vermoedelijk wel enige vertraging op door 'de crisis'. Het is dus nog onzeker wanneer het gebied, 'dat een rijke geschiedenis [kent] die doordrenkt is met water' (het stadsdeel West), zich zal hebben ontwikkeld 'tot een informele baksteenwereld met waterrijke stadswoningen'.

www.onbewolkt.nl
Het boek *Amsterdam onbewolkt* is te koop in de boekhandel en via shop.paroel.nl voor €32,50.